

съ въздухъ. Този мѣхуръ, който го има съка рыба помага на щуката да не потъва въ водата и да са спуща на дълбоко. Отыва щуката на напрѣдъ по водата собствено отъ туй, защото си тя мърда опашката ту възъ една страна ту възъ друга и работи съ нея като съ *весло*. Крылцата или *плавници*тъ на щуката, както и на съка рыба, сж отъ кокалчета, съединены съ цыпица; щуката може да си распуца крылцата и да ги свива, може да маха съ тѣхъ, което ѝ е нужно кога плава и са спуща въ водата и са поднема отъ дъното на повърхността.

Месото на стара щука не е сладко. Щуката живѣе до сто години. Кога извадишь обиварена щука на тарелката и захващашь да я ядешь, не е мѣчно да забѣлежешь, че отъ главата до опашката на щуката са простира една дебела кость, отъ която на двѣтъ страни са протягатъ тънки кости. Тѣзи дебела кость, която я има не токо у рыбитѣ, но у сичкытъ животны, за които ный четохмы, освѣнь насѣкомытъ, звеса *грабнакъ*, а тънкытъ кости *ребра*. Грабнакътъ състои отъ отдѣлны кости, прѣшлены, инакъ животнитѣ нещѣха да могатъ да си пригѣватъ гърба. Грабнакътъ отвѣртѣ прилича на масурь, пѣленъ съ мозъкъ, който са съединява съ мозъка, що са нахожда въ главата на животното и на человекъ. И щуката има мозъкъ въ грабнакъ си и въ главата си. Ако нѣмаше мозъкъ въ главата си, щуката не щѣше да може да си *свобрази* какъ по-майсторскы да улови лова си. Щуката е страшна не само въ водата; и отъ уловена щука трѣба да са вардишь; защото тя е твърдѣ силна и зла и може злѣ да ухапе.

Грабначны животны: млекопитающытъ, птицытъ, рыбитѣ и влекоходнытъ.